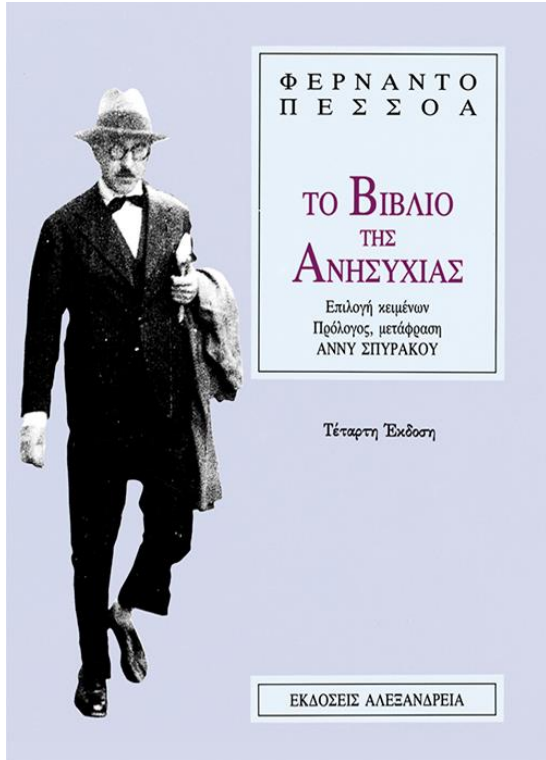

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Φερνάντο Πεσσόα

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΑΝΗΣΥΧΙΑΣ

Μετάφραση, πρόλογος: Α. Σπυράκου

ISBN 960-221-012-5 – σχήμα 17x12 – σελ. 188 – έκδοση 1989 – τιμή 12,00 € (ΧΩΡΙΣ ΦΠΑ)

Αποσπασματικό, κρυφό ημερολόγιο, κείμενο εναγώνιας ενδοσκοπήσης, απόπειρα εξερεύνησης του φαινομένου της ύπαρξης, ανίχνευση των ορίων ανάμεσα στο είναι και το μη είναι, μα πάνω απ' όλα μια ατέρμονη αυτο-εξιτόρηση, είναι *Το βιβλίο της ανησυχίας* όπου, πίσω από τις εξομολογήσεις του διάφανου λογιστή Μπερνάντο Σουάρες, διακρίνουμε μια από τις δεσπόμενες φυσιολογικές της παγκόσμιας λογοτεχνίας του 20ού αιώνα, τον Πορτογάλο ποιητή Φερνάντο Πεσσόα.

Το έργο που άφησε ανέκδοτο σχεδόν στο σύνολό του, πεθαίνοντας το 1935, είναι τεράστιο και πολύμορφο: ένα μεγάλο τμήμα του υπογράφεται από τους «ετερώνυμους», δημιουργήματα της φαντασίας του ποιητή που διαθέτουν αυτόνομο λογοτεχνικό ύφος και έργο, όπως και αυτόνομη πλαστή βιογραφία. Καθώς αρχίζει να γίνεται πλέον γνωστό με τη σταδιακή έκδοσή του αποκαλύπτει τον άνθρωπο που θέλησε να οικοδομήσει μόνος του μια ολόκληρη λογοτεχνία.

Το βιβλίο της ανησυχίας κυκλοφόρησε για πρώτη φορά στην Πορτογαλία το 1982 για να αναγνωριστεί με τις πολλαπλές μεταφράσεις του σαν ένα από τα έργα-κλειδιά που σφραγίζουν τον αιώνα.

Ο **Fernando António Nogueira Pessoa** γεννήθηκε το 1888 στη Λισαβόνα. Μεγάλωσε στο Ντάρμπαν της Νότιας Αφρικής, όπου έλαβε αγγλική εκπαίδευση. Σε ηλικία δεκαεπτά ετών

επέστρεψε οριστικά στη λισαβώνα όπου εργάστηκε ως συντάκτης-μεταφραστής εμπορικής αλληλογραφίας. Πρωτοστάτησε στην έκδοση του περιοδικού *Orrheu* που εισήγαγε το μοντερνισμό στην Πορτογαλία. Πολλά ποιήματά του δημοσιεύτηκαν, συχνά με άλλη ταυτότητα, σε λογοτεχνικά περιοδικά. Ο Πεσσόα υπήρξε ένας πολύ γόνιμος συγγραφέας, και όχι μόνο με το δικό του όνομα, καθώς επινόησε άλλα περίπου εβδομήντα δύο. Δεν τα ονόμαζε ψευδώνυμα επειδή ένιωθε πως έτσι δεν μπορούσε να πιάσει την αληθινή ανεξάρτητη πνευματική ζωή τους, οπότε τα ονόμαζε ετερόνυμα. Αυτοί οι φανταστικοί χαρακτήρες είχαν πολλές φορές αντιλαϊκές και ακραίες απόψεις. Τα πιο γνωστά απ' αυτά είναι Ricardo Reis, Alberto Caeiro, Álvaro de Campos, Bernardo Soares κ.ά. Το μεγαλύτερο μέρος του έργου του Πεσσόα βρέθηκε σε χειρόγραφα μετά το θάνατό του το 1935 και άρχισε να εκδίδεται μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αναδεικνύοντας τον σε εθνικό ποιητή της Πορτογαλίας. Έργα του είναι: 35 Sonnets (1918), Antinous (1918), English Poems, I, II, III (1921), O Guardador de Rebanhos de Alberto Caeiro (1925), Mensagem (1934), Poesias de Fernando Pessoa (1942), Poesias de Álvaro de Campos (1944), Cartas de Fernando Pessoa a Armando Cortes Rodrigues (1944), A Nova Poesia Portuguesa (1944), Poemas de Alberto Caeiro (1946), Odes de Ricardo Reis (1946), Páginas de Doutrina Estética (1946), Poemas Dramáticos de Fernando Pessoa (1952), Poesias Inéditas (1919-1930) de Fernando Pessoa (1955), Poesias Inéditas (1930-1935) de Fernando Pessoa (1956), Cartas de Fernando Pessoa a João Gaspar Simões (1957), Obra Poética de Fernando Pessoa (1960), Quadras ao Gosto Popular de Fernando Pessoa (1965), Páginas Íntimas e de Auto-Interpretação (1966), Páginas de Estética e de Teoria e Crítica Literárias (1966), Textos Filosóficos, 2 τόμοι (1968), Novas Poesias Inéditas de Fernando Pessoa (1973), Poemas Ingleses Publicados por Fernando Pessoa (1974), Obras em Prosa (1974), Cartas de Amor de Fernando Pessoa (1978), Sobre Portugal (1979), Introdução e organização de Joel Serrão (1979), Da República, 1910-1935 (1979), Textos de Crítica e de Intervenção (1980), Ultimatum e Páginas de Sociologia Política (1980), Textos de Crítica e de Intervenção (1980), O Banqueiro Anarquista (1981), Livro do Desassossego (1982), Primeiro Fausto (1986).